

[H. P. Johansen.]

Mindretallet ikke har været opmærksom paa det, eftersom det blev omtalt paa Mødet. Jeg skal yderligere oplyse, at i Protokollen, som jeg har liggende her, er nedskrevet alle de Spørgsmaal, man ønskede at raadføre sig med Ministeren om ved det nævnte Samraad, og Ministeren havde faaet en Afskrift, ligesom han havde faaet den ærede Ordfører for Venstres Spørgsmaal; Listen forelaa i Udvalgsrådet. Men saa vil jeg føje en Ting til, og det er dette, at hvis Ministeren ikke havde faaet den, var det i hvert Fald Venstres ærede Ordfører, som var Skyld i det, fordi han havde afleveret Spørgsmaalene paa et løst Stykke Papir, der var lagt paa min Plads her i Salen, og det er dog rent tilfældigt, at man opdager, om der ligger et løst Stykke Papir mellem andre Papirer, som man har liggende der. Det er dog ikke den Maade, hvorpaa man i hvert Fald plejer at tilstille Medlemmerne noget, naar man sætter Pris paa, at de skal faa det i Hænde. Jeg synes slet ikke, der i og for sig var Grund til at tale om dette Spørgsmaal, hvis ikke man ligefrem havde slaaet det op til et Nummer i Betænkningen. Og saa vil jeg yderligere føje til, at der har været al mulig Adgang for de Herrer til at faa Samraad med Ministeren, jeg havde nær sagt saa ofte, de ønskede det. To Gange har man efterlyst, om man ønskede Samraad med Ministeren; men der har ingen været, som ønskede at faa yderligere Samraad med Ministeren om dette Spørgsmaal.

Mindretallet refererer ogsaa Enkeltheder fra de nævnte Udvalgsforhandlinger — man gaar i Enkeltheder i saa høj Grad, at jeg aldrig har set noget lignende i en Udvalgsbetænkning —, og saa skriver man om dette første Samraad, at Ministeren antydede en Række Ændringer. Jeg understreger dette Ordvalg „antydede“. Sandheden er den, at Ministeren mødte med Ændringsforslag i Udvalget. Disse Ændringer var formuleret, de blev oplæst, Ministeren begrundede dem, der var nogen Debat om dem. Det kalder man „antydede“. Mon det dog egentlig ikke falder ind under Bestemmelsen om usande Gengivelser af faktiske Forhold? Jeg tør ikke paastaa, de er bevidst usande — det kan jeg naturligvis ikke vide noget om —, men det er i den Grad at sætte Ordene paa Skruer, at jeg ikke forstaar, at de ærede Medlemmer, der udgør Mindretallet, vil sætte deres Navne under det.

Desuden — det er jo det, man ligesom samler sig i — giver man det Udseende af,

at der ikke har været Mulighed for Mindretallet for at stille Ændringsforslag. Jeg skal naturligvis ikke her komme ind paa alle Enkeltheder, jeg skal blot nævne, hvordan Stillingen har været i indeværende Uge. Om Søndagen modtog Udvalgets Medlemmer, udsendt som Søndagsbrev, Ministerens Ændringsforslag; Tirsdag Formiddag var der Udvalgsrådsmøde, hvor man drøftede Ministerens Ændringer, hvor der i hvert Tilfælde var Lejlighed til at drøfte Ministerens Ændringer, og Onsdag Eftermiddag indkaldtes Mindretallets Ændringsforslag. Jeg kan yderligere tilføje, at Mindretallet jo ved, at de kan faa al ønskelig Hjælp i Ministeriet til at udarbejde Ændringsforslag, saa Mindretallet kunde udmærket godt have stillet sine Ændringsforslag, hvis de havde villet. Men Forholdet var det, at Mindretallet ikke ønskede at stille Ændringsforslag, ikke ønskede at være med i denne Lovgivning. Det maa de selvfølgelig selv om, men i Stedet for at erkende dette udsender man en Betænkning, om hvilken jeg maa sige, at den for den første Halvdels Vedkommende er fyldt med urigtige Oplysninger helt igennem.

Rytter: Jeg skal ikke indlade mig i Diskussion med den ærede Ordfører. Jeg synes, Fremgangsmaaden ved Lovforslagets Behandling har været en saadan, at man ikke kan være det bekendt. Jeg skal kun lige slaa fast, at den ærede Ordfører fandt, det var en mærkelig Fremgangsmaade, at jeg havde lagt Papirerne med mine Spørgsmaal paa hans Plads. Ja, men det var en Aftale, at jeg skulde lægge dem paa hans Plads til det og det Klokkeslæt, og da laa de der. I Mødet var de ikke forelagt Ministeren; selvfølgelig kunde jeg ikke stille Spørgsmaalene, før vi havde faaet Materialet frem. Det synes jeg, man maa kunne forstaa.

Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds (Gunnar Fog-Petersen) takker jeg for hans elskværdige Citat. Naar jeg var lidt kraftig ved første Behandling og ikke nu, hidrører det ganske simpelt fra, at jeg ikke vilde gentage Talen fra første Behandling. Jeg sagde, at jeg i et og alt kunde henholde mig til den; men jeg kunde selvfølgelig ikke, for ikke at kede det ærede Medlem, holde den om igen. Jeg føjede udtrykkeligt til, at de Ændringsforslag, som er stillet, absolut ikke gjorde Lovforslaget bedre, men snarere værre. Hvis det ærede Medlem vil læse min Tale fra første Behandling igennem og tænke sig til en Tilføjelse om de daarlige Ændringsforslag, som han siger er Kompromisser, vil han faa et Indtryk af min